

מןנו מכל הדרגות העליונות שהיו כלם מקיפות ובאות אלו, וכל אחד ואחד אין מי שמחפש מהנה. מחותנו - בעשה שמתהפט ושב (ומשתוק) לנבקה בתשובה (בתקווה) שלמה, כל נשכח זהה וכל העליות הזה בגל התורה הוא, שבחוב תורה היה תמיינה. שש פעמים כתוב כאן ה', וששה פסוקים מן "השמים מספרים" עד "תורת הארץ" אתוון. בראש אליהם מושבם ואות הארץ - הריש שש אותיות. בראש אליהם את השמים ואת הארץ - הנגיד שש כתבות. פסוקים אחרים הנגיד שש פעים ה'. וששה פסוקים בגל שש אותיות של כאן. וששה שמות בגל שש כתובות של כאן.

בעודם יושבים, נכסטו רבינו אלעזר בנו ורבי אבא. אמר להם, וראי פני השכינה באו, וכך קראנו לכם פניא"ל, שהר ראייתם את השכינה פנים בפנים. ועצרו שידעתם וגלה لكم הפתוח של "ובניהם בן יהוּדָע" - וראי שדרבר עתיק קדוש הוא והפסוק של אחרים. ואותו הפתוחים מהפל אמור.

ופסוק זה הוא במקום אחר בגונז זה. פתח ואמר, (דברי הימים א יא) והוא הפה את האיש המצרי איש מדחה חמש באמה, וככל רוא חד איהו, מהאי (ס"א הא) מצרי, והוא דأشתמודע, (שםoth יא) גדול מאד בארץ מצרים בעיני עברי וגוי, גדול ונכבד כמו שגלה אותו גון ובהמונא).

ופסוק זה מתבאר בישיבה העליונה. איש מדחה הפל אחד. (שנואל-ב כ) איש מדחה זעיר והוא מדחה הפל אחד. בגל שהוא שבת ותוחים, שבחוב (במדבר לה) ימדתם מהו צער, וכחוב (ויקרא יט) לא מעשי עול במשפט במדחה. ועל זה איש מדחה הוא, והוא

ובכל حد ומיד לית מאן דיתפסי מיגניה. מהמתו בשעתה דאתהمم ותב (ותאי) לגביהו בתיאובתא (בתיאובתא) שלים. כל שבחא דא וכל עליא דא בגין אוריותא הוא דכתיב, (זהלים יט) תורת יי' תמיימה. שית זמנין בתיב הכא יי', ושית קראי מן השמים מספרים עד תורה יי' תמיימה ועל רוזא דא כתיב בראשית הא שית אתוון. בראש אליהם את השמים ואת הארץ, הא שית ה' שית תבין. קראי אחראין לךבל שית זמנין ה' שית קראי בגין שית אתוון דהכא. שית שמחן בגין שית תבין דהכא.

עד דהו יתבי עaldo רבינו אלעזר בריה ורבי אבא. אמר לו זaidyi אנטפי שכינטא אתוין, ועל דא פניא אל קריינא לכ'ו, דכא קרא חמייתון אנטפי שכינטא אפין באפין. והשתא דכא ידעתיין וגלי לכ'ו קרא דיבניאו בן יהוּדָע, וראי דמלחה דעתיקא קדישא איהו וקרא דابتיה. ובהוא דסתים מפלא אמרו. וזהו קרא איהו באתר אחרא בגונא דא. פתח ואמר (דברי הימים א יא) והוא הפה את האיש המצרי איש מדחה חמש באמה, וככל רוא חד איהו, מהאי (ס"א הא) מצרי, והוא דأشתמודע, (שםoth יא) גדול מאד בארץ מצרים בעיני עברי וגוי, רב ויקירא כמה דגלי ההוא סבא.

זהו קרא במתיובתא עלאה אמר. איש מדחה כלא חד. בגין דאייהו שבת ואיש מדחה כלא חד. בגין דאייהו שבת ותחומא דכתיב, (במדבר לה) ומדותם מהווין לעיר, וכחיב, (ויקרא יט) לא מעשו עול במשפט במדחה. ועל דא איש מדחה איהו. ואיהו מממש ימדתם מהו צער, וכחוב (ויקרא יט) לא מעשי עול במשפט במדחה. וכאן מלה כהה